

Energi och medvetande i förvrängning: ondska

Välkomna, alla mina vänner här. Gudomliga välsignelser och gudomlig kraft strömmar fram från andens värld i riktning mot och in i er och från den djupaste källan inom er för att genomsyra er personlighet. Den här kraften får dock inte användas för att undvika det du inte vill se och veta. Den bör användas för att öka din ärlighet mot dig själv. För bara då kan kärleken växa på ett genuint sätt. Och bara då kan du vara trygg i dig själv och i världen.

Det här föredraget fortsätter serien av tidigare föredrag, särskilt de två senaste. Föredragen kommer, som ni vet, i ordningsföljder som sedan synbarligen upphör och skiftar till ett nytt fokus. Och samtidigt bildar alla dessa ämnen och ordningsföljder en helhet, en fortgående kedja eller spiral, på samma sätt som alla universella rörelser är spiralrörelser om de är i harmoni med skapelsen.

I kvällens föredrag skulle jag återigen, ur en annan infallsvinkel, vilja ta upp begreppet ondska. Det finns många nivåer som varje del av skapelsen kan diskuteras på ur många infallsvinklar. Kvällens infallsvinkel går i linje med de två senaste föredragen.

Vissa filosofier hävdar att det inte finns någon ondska, att det onda är en illusion. Andra hävdar att ondskan är ett faktum som alla som ser och möter verkligheten kan lägga märke till. Vissa religiösa filosofier påstår att det onda har sitt ursprung i en viss huvudsaklig källa, ett specifikt väsen som kallas djävulen – precis som det goda har sitt ursprung i en personifierad Gud. Det goda och det onda kommer från två gestalter enligt detta synsätt. Ytterligare andra filosofier säger att de goda och de onda krafterna existerar som principer, som energi, som inställningar.

Jag skulle, som jag så ofta gör, först vilja diskutera ondskan i sitt kosmiska, andliga och filosofiska sammanhang och sedan på den personliga nivån, så att ni kan använda det på er egen utvecklingsväg. Varje filosofi som inte omsätts till praktisk användning förblir en ytlig intellektuell abstraktion som inte lyckas tränga igenom de andra nivåerna av den mänskliga personligheten.

De olika föreställningarna om vad ondska utgör och varifrån den kommer är alla sanna, förutsatt att de inte utesluter det synbarligen motsatta synsättet. Om man säger att det inte finns någon

ondska överhuvudtaget, på någon tillvaronivå alls, vore detta felaktigt. Men om man hävdar att det inte finns någon ondska i den slutgiltiga verkligheten, är detta sant. Vartdera av dessa postulat är felaktigt när det ses som den enda sanningen. Detta kan förefalla paradoxalt, som så ofta är fallet. Men när vi betraktar frågan från en mer djupgående och vidare utsiktspunkt, kommer vad som framstod som motsättningar plötsligt att förenas och komplettera varandra.

Jag ska inom kort förklara hur dessa synbarliga motsatser alla är sanna. Låt mig först upprepa att universum består av medvetande och energi. I det förenade tillståndet är medvetande och energi ett. I det oförenade tillståndet är de inte nödvändigtvis ett. Energi kan vara en opersonlig kraft som inte tycks inrymma eller uttrycka medvetande. Den tycks vara en mekanisk kraft som medvetandet kan rikta, men som i sig är främmande för bestämmande, för självkänedom – i korthet, för allting som kännetecknar medvetande. Tänk till exempel på elektricitet och atomenergi. Även sinnets energi tycks ofta vara helt frånkopplad källan för dess medvetande. Ni kanske i viss mån kan känna vad jag menar. Många av er har exempelvis upplevt att makten hos era tankar, inställningar och känslor inte har någon omedelbar verkan i era liv. De har en indirekt verkan, som i början tycks vara så frånkopplad dess källa att det krävs en fokuserad uppmärksamhet och medvetenhet för att komma underfund med kopplingen mellan orsak och verkan. Först när ditt medvetande expanderar, kan du förnimma att sinnets enorma makt och den energi som det sätter i rörelse, är ett. Deras enhet fungerar på både ett konstruktivt och destruktivt sätt. Principen är densamma.

Det separerade, dualistiska mänskliga sinnet skapar illusionen av att energi och medvetande är två olika manifestationer. Samma tudelade uppfattning finns hos människor vad gäller livet och jaget, Gud och mänskligheten, orsak och verkan, och många andra begrepp eller fenomen. Det finns människor på detta jordiska plan som upplever universum, kosmos, som ett rent energimässigt fenomen. Det finns andra som upplever universum, kosmos, främst som ett högsta medvetande. Båda har naturligtvis rätt. Och båda har fel när de hävdar att deras synsätt är det enda sanna. Båda är ett. Eftersom tanke utgör rörelse och energi, är det omöjligt att separera medvetande från energi i sin essens, även om det i deras manifestation kan se ut som att de inte har någon koppling till varandra.

Hur kan alla de olika filosofierna och uppfattningarna om livet vara sanna när de tycks utgöra motsatser? Låt oss undersöka detta mer ingående. Det är helt sant att i det förenade tillståndets yttersta verklighet finns det inte någon ondska. Tanken är ren och sanningsenlig, känslorna är kärleksfulla och lycksaliga, viljans intentionalitet eller riktning är helt och hållet positiv och konstruktiv. Det finns därför inte någon ondska. Men samma medvetande kan så att säga förändra sitt sinne till en osanningsenlig och begränsad tankeprocess, åtföljt av känslor av hat, rädsla och grymhet: till en negativ viljeriktning och intention. I den stunden förvandlas samma medvetande,

eller en aspekt av detta medvetande, till sin egen förvrängda version. Om detta sker, förändrar även energin sitt sätt att komma till uttryck.

Ondskans manifestation är alltså inte något som i grunden skiljer sig från rent medvetande och energi. Det har bara skett en ändring i riktning eller fokus. Det är därför lika korrekt att säga att det i grunden inte finns någon ondskas som att säga att det på den mänskliga manifestationsnivån finns ondskas.

Varje individ måste acceptera ondskans verklighet på detta utvecklingsplan, för att lära sig att hantera den och därmed verkligen övervinna den. Ondskan behöver ses och mötas och övervinnas främst inom jaget. Först då kan ondskan som finns utanför jaget hanteras. Försöket att omvända den här processen kommer att misslyckas, för allting måste börja från det inre centrumet – och centrumet utgör jaget.

Ingendera av dessa två ytterligheter existerar i det mänskliga medvetandet. I det mänskliga medvetandets nuvarande utveckling finns både det rena och det förvrängda, det goda och det onda, Gud och djävulen. Det är varje människas uppgift på utvecklingens långa väg, livstid efter livstid – och det tar verkligen tusentals livstider, inte hundratals – att rena själen och att övervinna det onda.

Låt oss för ett ögonblick titta på vad ondskas innebär ur både energi- och medvetandeperspektivet. När energi förvrids, åstadkommer den en destruktiv manifestation. Dess frekvens saktas ner och blir proportionerlig mot förvrängningen av det medvetande som bestämmer tillståndet genom att välja viljeriktningen för tankeprocessen och inrätta det negativa mönstret för dess inställningar. Ju långsammare rörelsen är, desto längre har medvetandets förvrängning fortskridit och desto mer vi kan tala om en manifestation av det onda.

Något som också karaktäriserar det förvrängda energiflödet i dess onda avvikelser är förtätning. Förtätad energi utgör det dualistiska, icke förenade tillståndet. Ju högre utvecklad en varelse är, desto renare är dess energi, desto snabbare är dess frekvens och desto mer strålande är dess materia. Ju mer förvrängd och destruktiv en varelse är, desto mer förtätad är formen som medvetandet manifesterar sig i. Materia, såsom ni känner till den, är ett långt gånget förtätningstillstånd. Medvetandet som är invecklat i detta tillstånd måste finna sin väg tillbaka till en ökad frekvens i sin energirörelse genom att rena sin tanke och mönstren för sina inställningar.

Vad innebär ondskan som ett medvetandefenomen? Religionen har förstås talat om detta mer än tillräckligt i termer som hat, rädsla, själviskhet, falskhet, trots, att lura livet genom att inte betala priset, att vilja ha mer än man villig att ge och andra destruktiva inställningar. Detta är så

uppenbart att det knappast behöver utvecklas vidare. Men låt oss titta på fenomenet ondska på en mer subtil nivå.

Jesus Kristus sa "Värj er inte mot det onda". Detta uttalande har missförstått på många sätt. Det har tolkats alltför bokstavligt som att innebära att du ska tillåta andra att utnyttja dig och att du inte bör hävda dina mänskliga rättigheter och din mänskliga värdighet. Denna tolkning har predikat saktmod och masochism som inte stämmer överens med den gudomliga sanningen. De bidrar tvärtom till att upprätthålla ondskan och tillåta förövaren att påföra sin omgivning ondska.

Alla sanningar kan tolkas på olika, men samtidigt korrekta, sätt. Eftersom vi i kväll diskuterar ondska som en manifestation av medvetande och energi, ska jag tolka "Värj er inte mot det onda" ur denna synvinkel. "Värj er inte mot det onda" pekar på det faktum att motstånd i sig utgör och föder ondska.¹

Obehindrad energi flödar friktionsfritt och harmoniskt, som en mjuk flod. När ett motstånd hejdar energiströmmens rörelse, saktar dess rörelse ner och dess form förtätas och tapper till kanalerna. Motstånd stramar åt och förgrovar därmed energin. Det håller tillbaka det som ska röra sig.

Medvetandet som är ansvarigt för energiförtätningen måste existera på ett motsvarande vis. Detta uttalande är inte helt korrekt, men det mänskliga språket är oförmöget att uttrycka att energi och medvetande i grunden är ett, så vi måste kompromissa och tala som om medvetandet vore "ansvarigt" för energiflödet. Ur ert perspektiv kommer detta uttryck att vara adekvat oavsett. De förvrängda tankarna, känslorna och inställningarna och den förvrängda intentionaliteten gör motstånd mot det som är: sanningen, livet, Gud – varje aspekt av universums godhet. Eftersom det gör motstånd mot att lita på livsprocessen, alstrar detta medvetande en illvilja eller negativ intentionalitet. Ingen ond inställning kan manifesteras såvida inte också ett motstånd mot det goda äger rum. Omvänt, där livet flödar utan motstånd, måste det vara harmoniskt, lycksaligt och kreativt.

Materiens själva manifestation så som ni känner till den, som utgör ett i hög grad oenigt tillstånd, är ett resultat av motstånd. Materia är förtätad, förgrovad energi som har saktats ner. Tillvaron i materien förblindar det sanna seendet och är därför oundvikligen smärtsamt. Motstånd, materia, blindhet innebär dualism, separation, ondska och lidande – dessa är ett och samma. Motståndet hejdar flödet, stänger till; det förhindrar rörelsen hos den universella energin – kärlekens och sanningens rörelse, livets ständigt fortgående rörelse som uppenbarar sig som en gudomlig

¹ Det bibliska uttrycket lyder "Do not resist him who is evil", vilket på svenska motsvarar "Värj er inte mot det onda" (Matt 5:39). Det engelska ordet "resist" kan relateras till ordet "resistance", som betyder motstånd. Det svenska uttrycket "värja sig" kan här alltså relateras till motstånd. Övers. anm.

manifestation. Motstånd hindrar alltid någon värdefull, vacker aspekt av skapelsen. Motstånd är därför en manifestation av ondska.

När du går tillräckligt djupt in i dig själv, kommer du relativt lätt att förnimma ditt eget motstånd. Andra kan alltid se det i dig, såvida de inte är extremt blinda, outvecklade eller insisterar på att inte se det. De kan ha ett personligt intresse i att hålla med dig eller bevara en idealiserad bild av dig. Men om detta inte är fallet, är de medvetna om ditt motstånd. Du kan också bli medveten om det om du så önskar. Du kommer då att se vad detta motstånd innebär.

Ordet ”motstånd” används om och om igen i psykologisk terminologi. Vanligtvis glömmar människor ofta till och med bort den verkliga innebörden. Man slänger sig med ordet och människor förlorar kontakten med dess dynamiska verklighet. Ord blir meningslösa när de används på ett blint och okänsligt sätt. Detta är anledningen till att jag avsiktligt och ofta ändrar terminologi – för att ge en ny styrka åt er förståelse och förhindra en blind användning. Men jag använder detta ord i detta sammanhang, eftersom detta är just det ord som användes av Jesus.²

Ordet ”ondska” drabbas av ett liknande öde. Religionen har prackat det på mänskligheten på ett så mekaniskt, förvrängt och ofta meningslöst sätt att många individer praktiskt taget har blivit allergiska mot att höra det här uttrycket. Detta är anledningen till att jag har undvikit att använda detta ord och bara har nämnt det ibland. Men då och då är det bra att gå tillbaka till grundläggande begrepp och uttryck, för att stärka inverkan på och ge en ny energi till er förståelse.

När du konfronterar och accepterar din djupt ingrodda negativa intentionalitet, kan du koppla samman den till ditt motstånd. Motståndet säger alltid på ett eller annat sätt: ”Jag vill inte veta sanningen om det ena eller det andra.” Den här destruktiva inställningen måste skapa en ond kraft, eftersom den förhindrar sanningens fortgående rörelse.

I vårt sätt att närma sig den egna utvecklingen, finner vi om och om igen att den grundläggande onda triaden består av högmod, egenvilja och rädsla, som alltid är ömsesidigt förbundna. Alla andra manifestationer av ondska har sitt ursprung i denna triad. Vidare är var och en av dessa tre inställningar ett resultat av motstånd och ger upphov till mer motstånd, eller ondska. Egenviljan säger ”Jag motstår alla andra sätt utom mitt sätt”, och ”mitt sätt” är så ofta anti-liv, anti-Gud. Egenviljan motstår sanning, kärlek, förening – även om den ser ut att vilja ha detta. I samma stund som egenviljans stramhet existerar, hindras gudomliga aspekter att komma till uttryck.

² Se föregående fotnot.

Högmod är motstånd mot att alla varelser är ett. Det separerar sig från andra och upphöjer sig – och gör därmed motstånd mot sanning och kärlek som är livets kreativa manifestationer. Högmod är ödmjukhetens motsats, inte förödmjukelsens motsats. Den som motstår ödmjukhet måste vara förödmjukad, eftersom motståndet alltid till slut måste komma till en brytpunkt. Vägran att blottlägga sanningen och erkänna vad som existerar beror på högmod. Detta högmod ger upphov till motstånd lika mycket som det härrör från motstånd.

Motstånd föder på liknande sätt rädsla och rädsla föder motstånd. Motståndets strama tillstånd och energins nedsaktade rörelse förmörkar synen och omfattningen av upplevelsen. Livet uppfattas som skrämmande. Ju mer motstånd, desto mer rädsla – och omvänt. Motstånd mot sanningen uppstår ur rädslan för att sanningen kan vara skadlig och motstånd mot sanningen ökar i sin tur den rädslan. Döljandet blir ständigt svårare och blottläggandet alltmer hotfullt. Rädslan för sanningen – och därmed motståndet – förnekar universums välvilliga kvalitet; den förnekar jagets sanning, med alla dess tankar, känslor och intentioner. Denna självförnekelse, rotad i motstånd, är och skapar ondska.

När du vill undvika dina känslor och dina dolda tankar och intentioner, skapar du motstånd. Motstånd är på ett eller annat sätt alltid kopplat till tanken ”Jag vill inte bli sårad” – oavsett om den här smärtan är faktisk eller inbillad. Motståndet kan vara kopplat till egenviljan som säger ”Jag får inte bli sårad”, till högmodet som säger ”Jag kommer aldrig att erkänna att jag kan bli sårad” eller till rädslan som säger ”Om jag såras, måste jag förgås”. Motståndet uttrycker misstro mot universum. Smärtan är i verkligheten tillfällig, för den är inte ett mer slutgiltigt tillstånd än vad ondskan är. Ju mer smärtan upplevs i sin fulla intensitet, desto snabbare löser den upp sig i sitt ursprungliga tillstånd – en flödande, rörlig energi som skapar glädje och lyckalighet.

Huruvida motstånd kommer från egenvilja, högmod eller rädsla, huruvida det är okunnighet och negation av det som är, spelar inte någon roll. Motstånd hindrar Gud, livets flöde. Det skapar murar som separerar dig från sanningen och kärleken – från din inre enhet. En person på utvecklingens väg, som söker och trevar – inkarnation efter inkarnation – och därigenom fullgör sin uppgift, är i ett konfliktfyllt inre tillstånd, som ni vet. En stor del hos en människa som du är redan fri och utvecklad. Men det finns också förvrängning, blindhet, illvilja, motstånd, ondska inom dig.

Människan som befinner sig i ett tillstånd där en partiell inre frihet råder – sanning, kärlek och ljus å ena sidan och egenvilja, högmod och rädsla å andra sidan – måste finna vägen ut ur den här konflikten. Den ena delen av personligheten värjer sig mot sanningen om att dessa negativa känslor och inställningar finns där och värjer sig mot att ge upp dem, medan den andra delen strävar efter att utveckla och rena jaget. Detta dualistiska tillstånd måste orsaka kris. Jag har

tidigare ägnat ett helt föredrag åt det här ämnet. Låt mig upprepa att en sådan kris är oundviklig. När det finns två motsatta rörelser och strävanden i en person, måste en brytpunkt nås, vilket visar sig som en kris i människans liv. Den ena rörelsen säger: ”Ja, jag vill erkänna det som är ont, jag vill konfrontera mig själv och göra mig av med förespeglingarna, som när allt kommer omkring inte utgör något annat än lögn. Jag vill expandera mig själv och frambringa det bästa hos mig, så att jag kan bidra och ge till livet, så som jag vill ta emot från det. Jag vill ge upp den barnsliga, fuskande hållningen där jag argt och harmset greppar tag i livet samtidigt som jag vägrar att ge något till det, förutom mina krav och förbittringar. Jag vill upphöra med allt detta och färdas med livet i tillit. Jag vill hedra Gud genom att acceptera livet på sina egna villkor.”

Den andra sidan fortsätter envist att säga: ”Nej. Jag vill ha det på mitt sätt. Jag kanske till och med vill utvecklas och bli anständig och ärlig, men inte till priset av att titta på, blottlägga eller erkänna någonting som är alltför självanklagande.” Den resulterande krisen måste bryta ner den felaktiga inre strukturen.

Där den destruktiva riktningen är betydligt svagare än den konstruktiva, är krisen relativt liten, för de felaktiga aspekterna kan frigöras utan att hela den psykiska byggnaden rivs ner. Om rörelsen i riktning mot att växa och vara i sanning är betydligt svagare än den stagnerade, motsträviga, onda rörelsen, kan en stor kris av samma skäl återigen undvikas ett tag; personligheten kan stagnera under långa perioder. Men när rörelsen i riktning mot det goda är tillräckligt stark och motståndet samtidigt fortsätter att blockera rörelsen hos hela personligheten, som blir förvirrad, blind och fångad i ett destruktivt utagerande, måste någonting ge vika.

Anta att du bygger ett hus. En del av byggmaterialet är solitt, vackert och av utmärkt kvalitet. En del är defekt, en billig efterbildning och ruttet. När dessa två oförenliga materialslag blandas på ett oupplösligt sätt, kan strukturen inte upprätthållas. Om det ruttna materialet kan frigöras utan att riva ner hela byggnaden, kan man undvika att invånarens nuvarande liv skakas om på ett djupgående sätt. Så är det också med en personlighet – och ett sådant frigörande beror helt och hållet på den medvetna beslutsamheten hos personen i fråga. Om personligheten är alltför intrasslad på grund av att den har värjt sig för länge och fortfarande saknar den goda viljans drivkraft i tillräcklig grad, finns det bara en utväg. Strukturen måste förstöras så att den kan byggas på nytt i en ren form.

En sådan process framkallar en energirörelse som nästan är omöjlig att beskriva. Att värja sig mot det onda innebär att inte se och möta och acceptera det onda inom dig. Detta motstånd skapar en ofantlig energiansamling, som till slut kommer att explodera. Den påföljande förstörelsens djupare innebörd är verkligen enastående. Den förstör själva det onda som har skapat den. Det är tyvärr omöjligt att förmedla gestaltningen som äger rum. Mycket i personens liv kan gå i bitar.

Själssubstansens energirörelse river ner den ruttna strukturen, även om detta innebär att allt tillfälligt tycks gå i bitar. Det som är av verkligt värde kommer emellertid automatiskt och organiskt att bygga upp sig självt igen.

Föreställ er en form bestående av intensiva motsatta rörelser som virvlar och rusar, exploderar och imploderar och förstör sig själva. Själssubstansen slits itu och bygger samtidigt upp sig själv igen. En skapelse äger rum. Varje kris är en integrerad del av skapelsen. De visa omfamnar därför och accepterar kriser, som avlägsnar mer och mer motstånd. Värj er inte mot det onda i er. Med detta menar jag ge upp hur du framstår i det yttre, förespeglingen att det onda inte finns i dig. Ge efter, följ med livets rörelse.

Processen av förstörelse/skapande är en storslagen syn för andliga ögon. Den blinda individen kan lida temporärt, men hur god är den inte. Processen är majestätisk i sitt goda våld. Nya rörelser kommer fram, gamla rörelser byter riktning, färg, nyans, ljud. Om du går djupt in i dig själv och intuitivt känner in vad din kris innebär, kan du få en glimt av skaparprocessen. Den är synbarligen både kreativ och destruktiv, så långt det defekta själsmaterialet vidkommer.

Skapelsens eviga, yttersta och i grunden välvilliga karaktär demonstreras mest talande i det faktum att ondskan slutligen måste förstöra sig själv. Den kan byggas upp under en begränsad tid, men så småningom måste nedbrytningen ske. Ni kommer alla att hålla med om att förstörelsen av det destruktiva är ett konstruktivt, kreativt fenomen. På sikt är alltså varje förstörelse konstruktiv och tjänar skapelsen. Alltid. Men i en individs liv är den här sanningen inte alltid uppenbar. Ju längre ni har kommit på denna väg, desto mer kommer ni att se den här sanningen. Det kommer att vara till hjälp om ni kan meditera för att verkligen uppleva detta fenomen, för då kommer ni att hjälpa processen genom er medvetna beslutsamhet att avstå från att värja er från det onda i er, vilket ni felaktigt tror kommer till er utifrån – när det aldrig kan göra det.

Du kan minska den konstruktiva förstörelsens våldsamt om du förbinder dig till sanningen med ny kraft och om du gräver fram din negativa intentionalitet och förändrar den till en positiv intentionalitet. När du uttrycker den negativa intentionaliteten i koncisa ord, kan du skapa en ny rörelse. Det är upp till dig. Men även innan du gör det, kommer du genom själva ditt erkännande av din avsiktliga illvilja att vara mer i sanning och mindre benägen att utagera det onda, som du ibland till och med gör på ett självrättfärdigt sätt. Du kommer att veta vem du är. Och märkligt nog, ju mer du erkänner din ondskas, desto mer aktningsvärd blir du och desto mer du kommer att veta det och uppskatta dig själv.

Det är samma sak med smärta: Ju mer du accepterar den, desto mindre kommer du att känna den. Att värja sig mot smärtan gör den ofta outhärdlig. Ju mer du accepterar ditt hat, desto mindre hatar

du. Ju mer du accepterar din fulhet, desto vackrare blir du. Ju mer du accepterar din svaghet desto starkare är du. Ju mer du erkänner din smärta, desto mer värdighet har du, oavsett andras förvrängda syn. Dessa är orubbliga lagar. Detta är den väg vi går på.

Många underbara saker händer i detta arbete. Men det måste också ske mycket rening, för vilket det behövs en hel del vaksamhet. Jag vill säga att ert förehavande är mycket välsignat.

Mina vänner, fortsätt i er underbara strävan att vara i sanning. Om din uppriktighet betvivlas, måste du i ditt hjärta veta var du är – och detta är allt som betyder något. Detta är allt som spelar någon roll!

Var välsignade. Var den du verkligen är – Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24